

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **15 listopada 2012 r.**

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie, III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

	Przewodniczący:	SSA Bogumiła Burda
	Sędziowie:	SSA Janina Czyż SSA Alicja Podczaska (spr.)
	Protokolant	st.sekr.sądowy Anna Budzińska

po rozpoznaniu w dniu **15 listopada 2012 r.**

na rozprawie

sprawy wniosku **J. Ł.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w R.**

o emeryturę

na skutek apelacji wnioskodawczyni

od wyroku **Sądu Okręgowego w Przemyślu**

z dnia **29 czerwca 2012 r.** sygn. akt **III U 850/12**

z m i e n i a zaskarżony wyrok oraz poprzedzającą go decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w R. z dnia 14 marca 2012 r., o tyle, że prawo do emerytury przyznaje J. Ł. od 22 września 2011 r.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 14 marca 2012 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział

w R. , po rozpatrzeniu wniosku z dnia 2 grudnia 2011 r. , przyznał wnioskodawczyni J. Ł. emeryturę od dnia 1 grudnia 2011 r., tj. od miesiąca ,w którym zgłoszono wniosek .

W podstawie prawnej powołano ustawę z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t. j . Dz. U. z 2009 r. Nr 153 , poz. 1227 ze zm.) .

W odwołaniu od powyższej decyzji wnioskodawczyni domagała się jej zmiany poprzez przyznanie prawa do emerytury , od dnia złożenia wniosku u pracodawcy , tj. od września 2011 r.

W uzasadnieniu podała , że znając zasady przyznawania emerytury dla kobiet urodzonych w (...) r. zgłosiła w dniu 22 września 2011 r. , tj. 23 dni przed ukończeniem 60 lat życia , podanie o rozwiązanie umowy o pracę w sekretariacie dyrekcji . Ufając kompetencji swojego pracodawcy jako organowi , który zajmuje się wypełnieniem i dostarczeniem wniosku , prosiła o zaznaczenie możliwości przeliczenia emerytury wg. starych i nowych zasad z korzystniejszym wariantem .

Wnioskodawczyni dodała , że z przyczyn subiektywnych pracodawcy (pobyt w szpitalu pracownika) wniosek dostarczono do Oddziału ZUS w P. w terminie późniejszym .

Wnioskodawczyni podała , że 2 dni przed ukończeniem 60 lat zgłosiła fakt przejścia na emeryturę w punkcie informacyjnym Oddziału ZUS w P. , prosząc o zaznaczenie w systemie komputerowym .

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. wniósł o jego oddalenie , podtrzymując stanowisko zawarte w zaskarżonej decyzji .

Dodatkowo organ rentowy podał , że wnioskodawczyni osiągnęła wiek emerytalny w dniu 15 października 2011 r. , wniosek o emeryturę został sporządzony w dniu 22 listopada 2011 r. , a następnie data ta została poprawiona na dzień 22 września 2011 r. ZUS przyjął datę złożenia wniosku w organie rentowym , tj. 2 grudnia 2011 r. Dodano też , że wobec nie przedłożenia świadectwa pracy lub zaświadczenia potwierdzającego rozwiązanie stosunku pracy z każdym pracodawcą , na którego rzecz praca była wykonywana bezpośrednio przed dniem nabycia prawa do emerytury , zaskarżoną decyzją zawieszono wypłatę świadczenia do dnia rozwiązania stosunku pracy .

Sąd Okręgowy w Przemyślu – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych po rozpoznaniu sprawy wyrokiem z 29 czerwca 2012 r. oddalił odwołanie .

W uzasadnieniu swojego rozstrzygnięcia Sąd Okręgowy podał ustalony stan faktyczny :

wnioskodawczyni J. Ł. , urodzona w dniu (...) , zatrudniona w Wojewódzkim Szpitalu im. (...) . Ojca P. w P. , w dniu 22 września 2011 r. złożyła w dziale kadr u świadka M. M. , pracownicy działu kadr podanie o rozwiązanie umowy o pracę z dniem 25 marca 2012 r. w związku z przejściem na emeryturę oraz zgodę Dyrektora Szpitala . Poprosiła o skompletowanie dokumentacji do ZUS do wniosku emerytalnego . M. M. rozpoczęła kompletowanie tej dokumentacji , tzn. zwróciła się do działu płac o sporządzenie zaświadczeń o zatrudnieniu i wynagrodzeniu . Zaświadczenia te zostały sporządzone dopiero w dniu 17 października 2011 r. i później odebrane bezpośrednio przez wnioskodawczynię . Całość dokumentacji została skompletowana w dniu 22 listopada 2011 r.

Wniosek o emeryturę został sporządzony przez M. M. w dniu 22 listopada 2011 r. , a następnie na prośbę wnioskodawczyni poprawiono datę na 22 września 2011 r. , tj. dzień , gdy rozpoczęto kompletowanie dokumentacji .

Pracodawca przesłał wniosku emerytalnego do ZUS ostatecznie więc wniosek ten J. Ł. złożyła w organie rentowym osobiście w dniu 2 grudnia 2011 r.

Dokonując powyższych ustaleń Sąd oparł się na dowodach z dokumentów zgromadzonych w aktach organu rentowego , które korzystają z domniemania prawdziwości jak również na podstawie zeznań świadka M. M. , pracownicy działu kadr pracodawcy wnioskodawczyni , która sporządzała wniosek o emeryturę oraz zajmowała się kompletowaniem niezbędnej dokumentacji . Według jej zeznań wniosek o emeryturę sporządziła w dniu 22 listopada 2011 r. , po otrzymaniu ostatnich brakujących dokumentów , tj. zaświadczeń o zatrudnieniu i wynagrodzeniu .

W ocenie Sądu Okręgowego odwołanie wnioskodawczyni nie zasługuje na uwzględnienie , a to z uwagi na treść art. 129 ust 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t. j. Dz. U. z 2009 r. Nr 153 , poz. 1227 ze zm.) zgodnie z którym świadczenia wypłaca się poczynając od dnia powstania prawa do tych świadczeń , nie wcześniej jednak niż od miesiąca , w którym zgłoszono wniosek lub wydano decyzję z urzędu...

Natomiast przepis art. 116 ust 3 cyt. ustawy stanowi , że wnioski w sprawie przyznania świadczeń zgłasza się w organie rentowym bezpośrednio lub za pośrednictwem płatnika składek , z uwzględnieniem art. 182 .

W świetle § 6 ust 2 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 11 października 2011 r. w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno – rentowe (Dz. U. z 2001 r. Nr 237 , poz. 1412) – jeżeli przepisy ustawy dopuszczają zgłoszenie wniosku za pośrednictwem płatnika składek , za datę zgłoszenia wniosku uważa się datę sporządzenia wniosku przez płatnika . Płatnik składek potwierdza sporządzenie wniosku w określonej dacie pieczęcią i podpisem osoby upoważnionej.

Ponieważ w ocenie Sądu Okręgowego przeprowadzone postępowanie dowodowe wykazało , że wniosek o emeryturę sporządzony został przez pracownika pracodawcy wnioskodawczyni M. M. w dniu 22 listopada 2011 r. , a przedłożony przez J. Ł. osobiście – bez pośrednictwa płatnika składek – w organie rentowym w dniu 2 grudnia 2011 r. zatem wniosek o emeryturę został złożony w ZUS O/R. Inspektoracie w P. (i sporządzony) po ukończeniu przez wnioskodawczynię 60 roku życia .

Prawidłowo więc przyznano wnioskodawczyni emeryturę na podstawie przepisu art. 183 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych .

W podstawie prawnej swojego wyroku Sąd Okręgowy dodatkowo powołał art. 477¹⁴ § 1 k. p. c.

W apelacji od powyższego wyroku wnioskodawczyni zarzuciła w zasadzie błędną ocenę prawną przy ustalonym stanie faktycznym , który jej zdaniem wskazywał na jej świadome działanie polegające na złożeniu w dniu 22.09.2011 r. wniosku o rozwiązanie umowy o pracę z dniem 25.03.2012 r. w związku z przejściem na emeryturę . Podanie to zaakceptował dyrektor – pracodawca . Wniosek emerytalny miał być przygotowany przez pracodawcę przed 15.10.2011 r. tj. przed ukończeniem przez wnioskodawczynię 60-go roku życia . Chciała bowiem z mocy art. 46 ustawy emerytalnej skorzystać z możliwości wyliczenia świadczenia wg. starych i nowych zasad . W dniu 22.09.2011 r. zakład rozpoczął wypełnianie wniosku emerytalnego i tylko z powodu choroby pracownika działu płac i urlopu pracownika kadr kompletowanie wniosku trwało do 2.12.2011 r.

Pracownik kadr dokonał jednak wpisu do wniosku , że złożono go u pracodawcy w dn. 22.09.2011 r.

Dlatego wnioskodawczyni wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku i uchylenie spornej decyzji ZUS w ten sposób , że Sąd przyzna jej prawo do emerytury zgodnie z datą złożenia wniosku tj. 22.09.2011 r. i wyliczenia świadczenia emerytalnego wg. starych zasad , które są dla niej korzystniejsze .

Organ rentowy nie odniósł się do apelacji wnioskodawczyni .

Sąd Apelacyjny zważył co następuje :

Apelacja wnioskodawczyni jest uzasadniona i skutkuje wydaniem wyroku reformatoryjnego przez Sąd drugiej instancji .

Sąd Okręgowy prawidłowo ustalił stan faktyczny przedmiotowej sprawy , dokonał jednak wadliwej subsumpcji i w rezultacie niewłaściwie zastosował prawo . Istotne znaczenie ma fakt , iż wnioskodawczyni J. Ł. ur. (...) zamierzała skorzystać z prawa do emerytury przed ukończeniem 60-go roku życia , ponieważ zgodnie z jej przewidywaniami w tym przypadku przysługiwałoby jej świadczenie wyliczone w sposób najkorzystniejszy . Zamiarem jej było więc skorzystanie z emerytury na podstawie art. 46 ust 1 w zw. z art. 29 ust 1 pkt 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych .

Zamiar ten wynika wprost z zeznań wnioskodawczyni i treści jej pism procesowych oraz zgłoszenia pracodawcy woli rozwiązania umowy o pracę za porozumieniem w związku z przejściem na emeryturę już we wrześniu 2011 r. Wnioskodawczyni uzyskała zgodę pracodawcy na piśmie na rozwiązanie umowy o pracę z dniem 25.03.2012 r. – a to z

uwagi na konieczny okres do przeszkolenia następcy – i w dniu 22.09.2011 r. zgłosiła się do pracownika kadr swojego pracodawcy z prośbą o przygotowanie wniosku emerytalnego do ZUS.

Działanie wnioskodawczynie było więc zgodne z treścią art. 116 pkt 3 ustawy emerytalno – rentowej . Skoro więc miał mieć do niej zastosowanie art. 46 tej ustawy wniosek emerytalny , obowiązana była zgłosić za pośrednictwem płatnika składek . W konsekwencji powyższego , J. Ł. w dniu 22.09.2011 r. zgłosiła się w kadrach swojego pracodawcy z zamiarem sporządzenia wniosku emerytalnego po wcześniejszym uzgodnieniu daty rozwiązania stosunku pracy . Wniosek taki w tym dniu powinien zostać sporządzony .

Zupełnie inną sprawą było zgromadzenie kompletnej dokumentacji , stanowiącej załącznik do wniosku . Dotknięte przewlekłością działanie pracownika kadr pracodawcy wnioskodawczynie , który najwyraźniej nie zdawał sobie sprawy z obowiązków płatnika składek wynikającego z treści art. 116 w zw. z art. 182 ustawy o emeryturach i rentach z FUS , doprowadziło do tego , że sporządzony po interwencji wnioskodawczynie dokument nie został przekazany do ZUS . To wnioskodawczynie odebrała wniosek u pracodawcy w dniu 2 grudnia 2011 r. i sama bezpośrednio zaniósła do placówki ZUS w P. , gdzie wcześniej w dn. 14 października 2011 r. ustnie zgłaszała zamiar przejścia na emeryturę (odesłana do płatnika składek) .

Zgodnie z treścią § 9 ust 1 rozporządzenia RM z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno – rentowe... (Dz. U. Nr 10 poz. 49 ze zm.) obowiązującego w dniu zgłoszenia wniosku emerytalnego u płatnika składek – „za datę zgłoszenia wniosku przyjmuje się datę złożenia wniosku na piśmie w organie rentowym lub datę ustnego zgłoszenia wniosku do protokołu w organie rentowym , a także datę sporządzenia wniosku przez zakład pracy....”

Zgodnie z treścią § 6 ust 1 pkt 2 obowiązującego od dn. 23.11.2011 r. rozporządzenia MPiPS z dnia 11 października 2011 r. w sprawie postępowania (Dz. U. Nr 237 poz. 1412) – „Jeżeli przepisy ustawy dopuszczają zgłoszenie wniosku za pośrednictwem płatnika składek , za datę zgłoszenia wniosku uważa się datę sporządzenia wniosku przez płatnika . Płatnik składek potwierdza sporządzenie wniosku w określonej dacie pieczęcią i podpisem osoby upoważnionej” .

We wniosku emerytalnym J. Ł. widnieje data sporządzenia wniosku potwierdzona podpisem i pieczęcią osoby upoważnionej . Jest to data 22 września 2011 r. Korekta tej daty została dokonana i opisana przez tego samego upoważnionego pracownika , który przesłuchiwany w charakterze świadka przez Sąd I instancji potwierdził tę okoliczność .

Skoro więc zgodnie z treścią art. 116 ust 3 w zw. z art. 182 ustawy emerytalno - rentowej w przypadku wnioskodawczynie zgłaszającej w dniu 22.09.2011 r. do płatnika składek wniosek o emeryturę , to właśnie na płatniku składek ciążył obowiązek pośredniczenia w złożeniu tego wniosku do organu rentowego .Zgodnie więc z cytowanymi wyżej przepisami rozporządzeń wykonawczych , za datę zgłoszenia wniosku w tym wypadku , uważa się datę sporządzenia wniosku przez płatnika składek . Datą tą jest dzień 22.09.2011 r. i wobec zgodnych oświadczeń wnioskodawczynie , odpowiedzialnego pracownika płatnika składek , jak i treści dokumentu (wniosek emerytalny) brak jest jakichkolwiek podstaw do ustalania tej daty w sposób odmienny .

Mając powyższe na uwadze Sąd Apelacyjny na podstawie art. 386 § 1 k. p. c. zmienił zaskarżony wyrok i poprzedzającą go decyzję organu rentowego i orzekł co do istoty sprawy .